

Kennel Okšby og A. P. Andersen

Blader man i vor klubs annaler, møder man gang på gang ovennævnte navne. Jeg har længe haft lyst til at få mere at vide om A. P. Andersen, som jeg så på en enkelt prøve i starten af 1980'erne, og derfor har jeg været på besøg hos datteren, Lis Skov, i Harre.

A.P. blev født i Seden ved Odense. Som ung var han en overgang jagtelev i Sverige, hvor han pådrog sig meningitis. Tilbage i Danmark igen uddanner han sig på kontor og bliver bogholder i Svendborg. Her beslutter han sig for at få en raceren pointer og køber Annie. Pointeren må have været sagen for vor mand er med, da vor klub blev grundlagt i 1918.

I klubbens årbog fra 1919 står at læse, at vildthandler Andersen fra Odense på Dansk Kennelklubs prøve med tilslutning fra Dansk Pointerklub 1.-2.oktober på Sydsjælland havde en hanhund, der hed Frijs. Den fik 1.præmie i ungdomsklasse på førstedagen og 1. præmie i åben klasse på andendagen.

Det var dengang, man rejste med tog til prøver, og der var hundekupeer i togene. Vor mand var flyttet til Odense og havde købt Kongensgades Vildt - og Fiskeforretning, senere bliver han forpagter af Odense Badeanstalt. I 1930 køber han et hus i Okšby nær Okøbøl, men han flytter først derover at bo sidst i 50'erne.

Omkring 1930 er A.P. blevet kendt som en dygtig dressør og hundefører, skriver Finn Møller Jørgensen i "En skildring af racen POINTEREN". Her står også at læse: "A. P. Andersen

begynder i begyndelsen af 30'erne sit opdræt af de kendte Okšbyhunde, der jagtmæssigt satte af anden opdræt af hønsehunde i skygge."

Lis fortæller, at hendes far fik bil i slutningen af 20'erne, og derfor tøffede han til Stockholm og fik Asserbos Annie parret med Erik Åkerlunds hanhund: Dreaming Prince af Lyngsåsa.

Ud af denne parring kom bl.a. Okšby Bella, der vandt svensk derby, og Okšby Hey.

To år senere er A. P. igen på besøg i Stockholm i Kennel Lyngsåsa.

Denne gang bliver Annie parret med Dreaming Fly. I dette kuld kommer Okšby Treff.

Den bliver brugschampion ved at vinde Dansk Kennel Klubs vinderklasse, Svensk Kennelklubs vinderklasse og Svensk Pointerklubs vinderklasse.

Finn Møller Jørgensen skriver: "Treff blev i sin periode regnet for Skandinaviens fornemste markprøvehund."

A. P. var glad for at komme på prøver i Sverige, hvor han fik mange venner.

Svenske Erik Åkerlund og engelske William Arkwright var to navne, han altid nævnte med ærbødighed, fortæller Lis.

At nævne alle de mange placeringer, som A. P har hentet i mark og på bæk er ikke hensigten med denne artikel, men det skal med, at i '27, '35 og '37 vindes Lailastatuetten, der hermed blev ejendom. Sidste gang med Okšby Treff. Som bekendt udsatte han igen denne pokal i 1972, og den gives til første vinderen i vinderklassen på Hovedprøven, forudsat at hunden er udstillingspræmieret.

Der lægges mange hvalpe til i Kennel Okšby. Tævelinien er den bærende. Lis nævner, at faderen "nok blev lidt for glad i sig selv" en overgang. Det betød for megen indavl med lidt skøre hunde tilføje. Ved at bruge Ferreos Tom fik afkommet et lift igen. I de seneste år, faderen levede, var han nok lidt forblændet af sit eget kennelblod igen.

Det er bemærkelsesværdigt, synes jeg, at A. P. så sent som i 1982 bliver 6. Vinder på DKK's internationale vinderklasse på Fyn med Lejla II. Fra kennelen er der solgt hunde så langt væk som til Amerika og Japan.

Okšby hunde har taget rigtig mange præmier i mark og på bæk, det er blevet til to brugschampionater og mange udstillingschampionater, af disse vægtede A. P. først og fremmest resultaterne i marken.

I flugtskydningens vorden var vor mand også med, også her vandt han mange pokaler, men Lis siger, at det, han først og fremmest fremhævede, var hundene.

I det vestjyske gik han på jagt på bl.a. på den vidtstrakte Kallesmærk Hede, der i dag er militært øvelsesområde. Dengang var der agerhøns der.

Det var også urfugle - og sneppeband. Han skød sin sidste urfugl længe før de blev fredet. Fik den udstoppet og sendte den op til Lis i Salling. Snepper måtte man dengang også jage om foråret, men det gjorde han aldrig. Han skød en del kronhjorte.

I hjemmet i Oksby kom der mange hundefolk på besøg, bl.a. den kendte settermand Ejnar Theilgaard fra Varde. - Far havde et godt venskab med ham, siger Lis, og han kunne sætte far på plads, når han blev lidt vidtløftig. Også fynske Bent Hansen værdsatte A.P. meget højt. Lis fortæller, at da hun engang besøgte sin far på plejehjemmet, var han meget glad og stolt. - Jeg har fået brev fra dyrlægen, sagde han.

Klubbens første formand, N. C. Breit havde også sin gang i huset. Han var en dygtig tegner og maler - det er ham, som har tegnet klubbens logo, der pryder forsiden på Årbogen - han malede også et smukt maleri af Asserbos Anni og en meget smuk forside i A. P.s gæstebog.

A.P. var uden tvivl en rigtig iværksætter, der livet igennem holdt af at eksperimentere.

Oksby byggede han bl.a. et hønsehus i to etager, han dyrkede champignoner i så stor stil, at det kneb med afsætningen, så en del af produktionen måtte køres ud i kflitterne.

En overgang skrabe han muslingeskaller, som blev knust og lavet til strandskaller, der kunne bruges som tilskud til hønsefoder

I 1973 vinder Lis vinderklassen på klubbens hovedprøve med Oksby Fly. A. P. var med som tilskuer og ville gerne blande sig", men det ville Lis ikke have. Derfor blev det sådan, at han skulle køre med Jørgen Reilev, mens Lis og Fly havde Thorkild Reintoft med. De blev i øvrigt "sat godt og grundigt af", da der skulle skiftes terræn, men nåede dog efter en rum tid frem til det afgørende matchning, hvor sejren kom i hus..

A. P. sagde ved den lejlighed til Jørgen, at det nok var godt, at han og Lis blev "skilt lidt ad", for han kunne ikke lade være med at komme med gode råd, og Lis blev tosset, hvis han gjorde det

I de sidste tre år af sit liv boede A. P. på plejehjem, men interessen for hunde var usvækket. Lis havde engang et par hunde med for at vise dem frem. Faderen ville se dem i marken og havde meget lidt forståelse for, at Lis ikke bare kunne slippe dem uden for plejehjemmet, når han nu sad i kørestol. At de der ganske vist ville løbe lige ind i en indhegning med heste, hvis de ellers kom gennem tråden, så A. P. ikke noget problem i. "Ku' jeg da bare...", sagde han.

*Niels Mølgård Ovesen
Mejrup*